

La Veu de Benicarló

Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 12 de setembre de 2003 • Núm. 400 • Any IX • 0.75 Euros

Arribem a La Veu 400

obres i

classes saturades

**El Pamesa VLC
es va imposar al
Ricoh Manresa
en l'amistós ACB de
bàsquet a Benicarló**

**Arrepleguen firmes per
acabar amb els incendis a
l'abocador de Benicarló**

**ANÀLISI DELS RIVALS
DEL CLUB ESPORTIU
BENICARLÓ (i 2)**

Les ratios matxaquen el sistema

TEXT: redacció

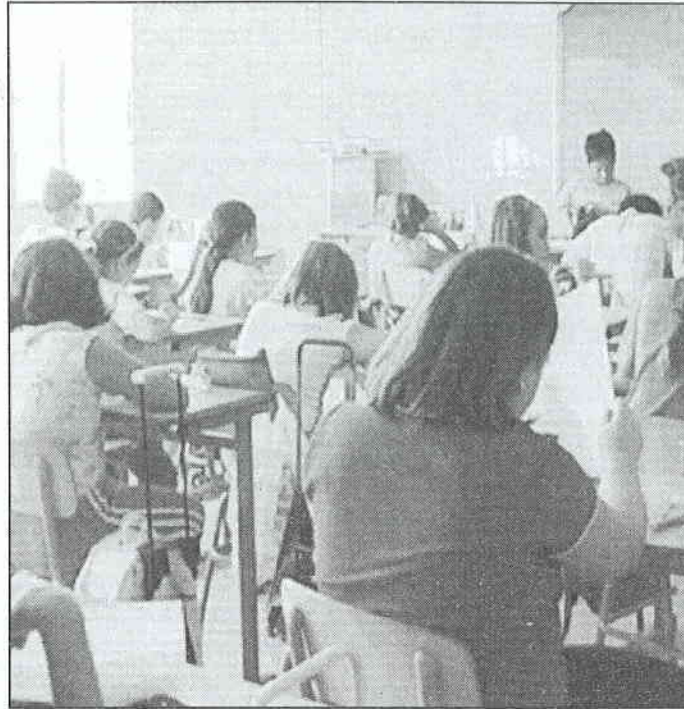
FOTOS: Il·luisa garcia

D'obres i amb les ratios completament trencades en tots els cursos de tots els col·legis, així comença l'any escolar 2003-2004 a Benicarló.

En total, s'han matriculat 2170 alumnes, repartits entre les quatre escoles que hi ha al municipi (CEIP Marqués de Benicarló, l'Eduardo Martínez Ródenas, Francesc Catalán i la Consolació), amb un total de 79 aules repartides en 27 alumnes cadascuna com a mitjana. En educació infantil les matrícules han estat d'un total de 687 xiquets, la resta, 1483, ho han fet en ensenyament de primària.

Aquestes són les xifres oficials d'un retorn que s'ha traduït en la creació de una nova línia de quart de primària al Marqués de Benicarló i en una quasi segura d'infantil de tres anys que s'ubicarà al Ródenas. Una situació que segons expliquen tots els mestres arriba de forma inesperada, perquè si bé sabien que les llistes s'incrementarien enguany, ningú no haguera dit que la setmana abans d'iniciar-se el curs hagueren d'haver 66 xiquets per a repartir entre els diferents col·legis. La necessitat de crear classes noves no ha fet més que donar més veu a una reivindicació de la que ja fa temps que se'n parla i que en aquest mes de setembre es unànime entre el professorat que treballa a Benicarló; la ciutat necessita una nova escola.

L'arribada massiva d'im-

migrants i les tendències de la natalitat que han variat han provocat que sumat a la manca de previsió de l'administració esti-

guem parlant del trencament de ratios a les escoles benicarlandes. Unes ratios que si bé estan establertes en 25 alumnes en la major

Les ratios es trenquen absolutament a tots els col·legis de Benicarló

part de les escoles de la ciutat, es troben habitualment en xifres que fregen la trentena a cadascuna de les aules.

El cas més flagrant a Benicarló és el del Ródenas on el creixement d'alumnat ha obligat a donar classe en llocs tan curiosos com el menjador o la sala de projeccions. Una circumstància provisional, això sí, segons comentava el director d'aquest centre, Fernando Herrera, qui explicava, a més, que s'estan adequant dos aules noves per solventar aquests problemes d'espai. En aquest sentit, s'ha convertit l'antic gimnàs en una doble aula i s'està construint una nova sala de gimnàstica en un espai que quedava al porxo de fóra, al patí. És per això que a hores d'ara i havent-se iniciat el curs, encara s'està d'obres, un situació que no agrada a molts pares, tot i que bé es cert que ningú no s'ha queixat encara al director.

No d'obres per si amb les ratios també trencades es troben els altres tres col·legis de primària de la ciutat, fins i tot el de la Consolació, on en alguna classe ja es fregen els 30 alumnes. No obstant, és als dos altres centres públics, el Catalán i el Marqués on es pateix més el problema de ratios combinat amb el de l'afluència d'immigrants. En aquest sentit, el Catalán és el que, a hores d'ara, en relació amb el nombre total d'alumnes hi ha més estudiants de procedència estrangera, una setantena. Això dificulta l'evolució de

educatiu a les nostres aules

les classes, ja que segons expliquen els mestres les tasques d'ensenyament es fan més dificultoses perquè cada alumne amb problemes d'aprenentatge representa tres estudiants en situació normal. La situació obliga, per tant, a multiplicar esforços.

Al Marqués de Benicarló, l'escola més gran de la ciutat, no es queixen d'instal·lacions, assuren que tenen espai suficient, però no d'infraestructura, de tal manera que és vitar acometre unes modificacions per les que sembla ser que hi ha assignada inversió.

En tot cas, tant del Marqués com de les altres escoles s'assenyala que la

única solució amb garanties de futur és la de crear una escola nova a la ciutat. **"En totes les classes que no estan desdoblades la ratio es superior a l'establert per tant una escola a Benicarló fa falta ja!"** assegurava Fernando López, director del Mar-

qués de Benicarló. Des del Ródenas i des del Catalán es coincidia en aquesta asseveració i en el cas del director del CEIP Eduardo Martínez Ródenas, s'instava a l'ajuntament a alleugerir el procés de cessió de terrenys de la partida Povet a la Conselleria per tal que

la situació no es faça massa llarga, ja que segons assegura la necessitat és immediata.

Precisament Herrera es refereix a que possiblement el pròxim curs **"la solució passe per muntar dos o tres classes prefabricades, ja que si no se pot construir un nou col·legi de forma urgent faran falta"**, el responsable del Ródenas explicava que aquestes aules podrien ubicar-se al mateix centre escolar de Povet; això sí, remarcant que de forma provisional i **"amb el compromís de cedir el més aviat possible els terrenys"**.

Els veïns de Clotals inicien una campanya de recollida de signatures contra els constants incendis a l'abocador

Cansants de protestar, impotents davant l'administració però disposats a arribar allà on calga, així es troben els veïns de la partida Clotals de Benicarló, zona que actualment acull l'abocador d'inerts municipal.

Denuncien que des del 1994 es veuen obligats a conviure amb el fum resultant del continu incendis que es produeixen en aquelles contrades, però ressalten que els fets s'han tornat inaguantables des del 31 de juliol, data a partir de la qual l'abocador ha començat a cremar amb freqüència diària. Per un altre costat lamenten que l'administració, ja siga local, provincial com autonòmica, no haja fet res al respecte

"Fa molts anys Benicarló feia olor a camp, ara la fa a contaminació, estem rodejats de fum i de foc" denunciava Pepita Febrer, portaveu dels veïns.

Molts d'aquestes propietaris només passen temporades en els habitatges propers a aquest abocador, no obstant afirmen que la situació present els obliga a replantejar-se continuar a la zona, **"no sabem si anar-nos-en d'ací, o de Benicarló, perquè a este pas agafarem tots un càncer de cavall"**. Precisament manifesten que ja són diverses les persones que han hagut de ser ingressades a l'hospital a conseqüència de problemes respiratoris derivats d'aquest fenomen.

Més enllà dels problemes de salut que està generant aquesta situació, els veïns de Clotals asseguren que els inconvenients que comporta el fum pertorben la rutina diària de qualsevol família, **"he hagut de traure tota la roba que havia posat a l'armari perquè era insuportable l'olor que feia"** es queixava Febrer; **"no pots dormir, si ho fas amb la porta tanca-**

da t'ofegues de calor i si ho fas amb la porta oberta t'intoxiques..." explicava Sònia Agramunt. **"Arribarem on faça falta, cada volta hi ha més benicarlantos que s'han implicat en aquesta lluita"**.

El regidor de mediambient, Juan Lores, ha animat a aquests propietaris a seguir endavant amb la campanya.

Jornada tècnica a Benicarló de les AFICs del País Valencià

TEXT: noemíoms

Els pròxims dies 25 i 26 de setembre tindrà lloc a Benicarló una jornada tècnica dirigida a tècnics responsables de la xarxa AFIC, Agència per al foment de les iniciatives comercials, de tota la Comunitat Valenciana. Actualment la xarxa d'oficines AFIC, que compta amb una agència a Benicarló de manera pionera a la comarca des de 1997, es compon de més de 60 professionals de l'administració local especialitzats en comerç. A més estan presents els principals municipis de la Comunitat Valenciana, donant servei a més de 58.000 comerços. L'acte s'emmarca en el curs de post-grau sobre gestió local organitzat per la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme, l'Ajuntament de Benicarló i la Fundació Universitària San Pablo-CEU; pretén actualitzar la forma-

ció dels professionals de l'administració que treballen en l'àmbit comercial. Aquesta jornada, organitzada des de la regidoria de Comerç i l'oficina AFIC de l'Ajuntament de Benicarló amb la col·laboració de la Conselleria d'Indústria, Comerç i Turisme, comptarà amb professorat especialitzat en distribució comercial, legislació del sector, urbanisme comercial i altres aspectes relacionats amb el comerç, enfocant els seus continguts des d'un punt de vista pràctic i pròxim al dia a dia del treball dels tècnics participants, pertanyents als ajuntaments, mancomunitats de municipis i administració autonòmica. El programa de la jornada preveu que, a més, es pugui realitzar una conferència final especialment dirigida als comerços el divendres dia 26.

La Conselleria convoca les bases de les beques per universitaris

TEXT: noemíoms

La conselleria de cultura Educació i Esport ha convocat les tradicionals beques per la realització d'estudis universitaris per l'any acadèmic del 2003-2004.

Aquestes beques persegueixen l'objectiu de sufragar la despesa generada per les taxes acadèmiques dels estudis universitaris per aquest curs.

Entre les condicions per poder reclamar aquestes beques es troba l'úmbra-

econòmic de renda familiar, que oscil·la entre els 13.409 euros per les famílies amb un sol membre, els 22.920 per les de dos membres, 31.108 per les de tres membres, mentre que per les de quatre el límit es de 37.121 euros.

Pel que fa als requisits acadèmics, s'ha d'haver estat amtriculat al primer curs, així com a cursos d'adaptació i complements de formació per a titulats de primer cicle universitari, sense exigència de qualificació mitja.

Més contenidors a la ciutat

TEXT: noemíoms

La regidoria d'Empreses Concessionàries ha encarregat un estudi a les empreses que s'ocupen de recollir cristall, plàstic i cartró per reforçar els contenidors en zones on habitualment s'acumulen aquest tipus de residus. El responsable d'aquesta àrea, Joan Manel Ferrer, va dir que des del consistori s'intentarà "que no s'acumulen aquest tipus d'escombraries que tant enlletgeix i molesta en la ciutat;

apostarem perquè la gent continue reciclant perquè això és el futur, ja que al final ens resultarà més barat a tots si som capaços de seleccionar les escombraries".

Precisament, el regidor es referia a una campanya que està preparant l'ajuntament de Benicarló per "apropar el missatge a tot el municipi, en diverses llengües, perquè tot el món sàpiga com netejar i entengui els costums urbans de la ciutat". Ferrer insistia en la importància d'evitar aquest

problema i recordava l'existència d'un servei gratuït que ofereix l'ajuntament telefonant al 964470343, que "el segon i quart dimarts de cada mes realitza una recollida d'esbris, tant de neveres com de sofàs, tot per a evitar el lamentable aspecte que tenim, de vegades, a la ciutat". D'aquesta forma, el consistori diu als ciutadans a quina hora poden treure "les andròmines al carrer". El regidor també va explicar que el problema que més preocupa al consistori és l'abocador d'i-

nerts, "que no deixa de ser un tema d'inversió pública i d'efectivitat de l'administració", pel que consideren que si existís aquesta inversió el problema es resoldria. "Jo li puc assegurar a la ciutadania que estem treballant en això i que ho resoldrem" afirmava. En aquest sentit, explicava que encara que l'abocador està ja gairebé ple i li queda menys d'un any de vida "si tots reciclarem" el problema seria menys greu.

Llibres

INEVITABLEMENT ASSASSINS

LUIS VALERA. *Asesinos sin remedio.* Ediciones Brosquil, València. 2003. Col. Sin horizontes. 211 pàgs.

Asesinos sin remedio és el segon llibre de relats que l'escriptor valencià Luis Valera, publica dintre la col·lecció "Sin horizontes" d'Ediciones Brosquil. Si en el primer, *Atracos S.L.*, totes les narracions tenien com a nexa comú els atracaments, en aquest els personatges es veuen impulsats a matar sense remei.

El llibre el formen vuit relats de desigual extensió, els més llargs són els dos primers. El que obre el llibre porta per títol "El hombre cansado", l'acció del qual està situada a la ciutat de València i explica la història d'un assassí a sou, el qual en un moment determinat, ja cansat, decideix abando-

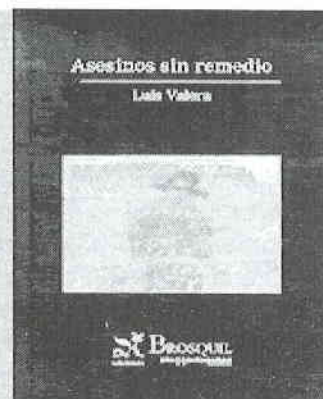
nar l'ofici deixant l'últim cas sense acabar, o pot ser ho deixa perquè en el fons li queda una mica de decència, superior a la d'aquells que el contracten. L'excessiva descripció dels assassinats fa perdre una mica de ritme a la història.

En l'altra narració llarga "El asesino de la lluvia", el protagonista es veu empès a matar quan es posa a ploure. És, juntament amb "Noche desesperada", la narració més reeixida, amb unes quantes sortides sorprenents i amb el final molt ben resolt, ja que com assenyalàvem al comentar el llibre anterior i reconeix el propi autor en l'epíleg, els acabaments bruscos de les seues històries són un dels defectes de les seues narracions.

"Noche desesperada" relata

el frustrat suïcidi de dues persones. "Una historia en Nueva York" refereix un viatge turístic a la famosa ciutat nord-americana, i el desig de sortir del circuit habitual dels turistes per part del protagonista, que li comporta la trobada d'un fantàstic ancià que manté una llibreria hispana al cor del Bronx.

Completen el llibre "La oficina de cristal" un conte que sembla extret d'un malson, "Idea irresistible" explica la nosa que fa un cadàver una vegada comès un homicidi, és el relat més macabre, "El tonto horror del ascensor", on la por que va apoderant-se d'un home el condueix a l'assassinat, i "Fugax Dementia" on els constants sorolls que amenacen les persones en les ciutats actuals porten el protagonista a cometre

assassinats.

Asesinos sin remedio, ens fa viatjar als complexos mecanismes de la ment humana que de vegades són de difícil explicació, tot i que l'autor únicament ha volgut contar-nos unes històries que fan de bon llegir.

Josep Manuel San Abdón

La Colla dels Tafaners

1.- Psicòlegs, sociolingüistes, estudiosos de la ment humana i de les llengües en general han estat molts anys tractant de trobar una definició del substituït terme "bilingüisme". Bilingüe és qui sap parlar dues llengües o qui les parla? Bilingüe és qui sap parlar dues llengües però només en parla una? O és bilingüe qui parla en una llengua i escriu en una altra? No senyors, res d'això. Els tafaners hem trobat el "bilingüe perfecte", sí senyors. I ben propet d'ací. En l'acte inaugural de festes de Peníscola, l'alcalde va fer una demostració de "bilingüisme ideal". La cosa consisteix a començar, per exemple, una frase en cas-

tellà i acabar-la en valencià o viceversa o fins i tot barrejar paraules de tots dues llengües sense solució de continuïtat i així fins aconseguir un "refrit que demuestre l'embolic que tenemos con todo això de las lenguas".

2.- Estem en condicions d'afirmar que no és certa la brama que ha corregut aquesta darrera setmana pel poble. No és cert que el tampons, condons i compreses -tot usat, naturalment- que van aparéixer en gran abundància dissabte passat a la platja de Morrongo foren arreplegats per un regidor local i enfardellats amb la famosa Bandera Blava. No és cert per-

què la bandera la tenen guardada per a l'any que ve per tornar fer el caspós numeret de la hissada.

3.- No sabem massa bé a què juguen els socialistes. Ara a l'Eurocambra han acordat amb els populars que no es faça cap estudi sobre el PHN. Segurament la iniciativa no haurà sortit del senyor Marcelino Iglesias, no?

4.- Ens han dit que la representació municipal en el viatge de la Coral al Japó estarà encapçalada per Maria Josep Arayo. És comprensible, el senyor alcalde té el cos acostumat als nostres menjars i arriscar-se amb l'aventura de la cuina nipona -amb peixos

crus i tantes coses rares- suposa adquirir un risc que Benicarló no pot assolir.

5.- La propera setmana, a un dels tafaners li portaran a casa una guitarra i ha dit que la penjarà entre dos dibuixos que ha pintat ell mateix i que diu que li han quedat d'allò més "cucos". Tan content està que ja ha cursat invitacions, entre d'altres, a tots els mitjans de comunicació i a totes les autoritats locals perquè vegem els avenços que ha fet amb "el concierto de Aranjuez". Ens ha dit que ha comprat una espatleta d'un conegut supermercat i ha encomanat un pa de pagés per fregar amb tomates del serengeu.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 399.

TEXT: el lector

Una vegada més, el tema de la setmana dedicat a l'urbanisme. Perquè al cap i a la fi, i després d'haver-me llegit les quasi dues pàgines d'aquesta embullada notícia i tindre la sensació que no he entés res, només he vist interessos curiosament econòmics. Compres de terrenys presumptament aconsellades per un advocat que alhora és regidor.

Els que han comprat el terreny comencen ràpidament a construir -presumptament sense llicència- unes naus més grans que tres camps de futbol, presumptament per a ampliar el seu negoci, encara que hi ha qui diu que el seu futur és ser carn de lloguer. O siga, negoci. O siga, diners, diners i diners. O siga que si la setmana que ve o en properes setmanes tornen a sortir temes com aquest, no en faré cap comentari. Passaré d'ells. Repeteixo per darrera vegada que això de l'urbanisme és la cosa més fastigosa que mai han parit mares, i em nego a escriure una paraula més sobre el tema. Prou.

Vostés denuncien, senyora Garcia, que això és sa i democràtic, però compregua que a mi ja em supera i em fa -amb perdó- vindre arcades. Només de pensar que, de vegades, és més cobdiciada la regidoria d'urbanisme que la mateixa alcaldia (vegeu-ne el que ha passat a Vinaròs o a un

dels motius del frustrat pacte BLOC-PSOE de Benicarló), poc més es pot afegir.

M'he quedat absolutament al·lucinat llegint la crònica del darrer ple de l'ajuntament on el partit dels "progres", dels "de l'única esquerra", dels "moderns" i dels "més tolerants" acusaven els altres dos partits que comparteixen tasques de govern de ... fomentar el consum de marihuana!!!! Mare meua! Qui els ha vist i qui els veu. Aquesta iniciativa dels socialistes locals, impensable fins ara, haurà fet tremolar el bo de Tierno Galván dins la seua tomba. El següent pas serà denunciar les companyies discogràfiques per tal d'evitar la distribució dels discs

"M'he quedat al·lucinat en veure com el partit dels 'progres' acusava els altres dos partits de fomentar el consum de la marihuana"

de Bob Marley and the Wailers per apologia del consum de cannabis. Qui no haja fet mai cap pipada a un porro que llance la primera pedra. Això deu ser la regeneració que va prometre Rodríguez Zapatero.

No menys sorpresa ha

causat en el meu esperit l'altra notícia que apareix a la pàgina quatre, seguida de la de la marihuana. El primer que he pensat ha estat que podria ser un primer pas per tal d'allargar la vida de les persones. Com sempre, després de llegir la notícia m'he quedat decebut. El titular hauria de ser "allarga la vida comercial del peix", perquè l'altra, la de debò s'esfuma a set graus sota zero. La resta em sembla bé si el peix dura més dies a la nevera sense fer olor de peix.

Veig que té un lector a qui li agraden els bous eixos que fan a les festes. Malgrat tot, és d'agrair una autocrítica que no tots són capaços de fer. És innegable el patiment d'aquestos animalets davant la xalera -de vegades sàdica- d'alguns que s'anomenen aficionats. Mire si són valents que quan la vaca mira cap a ells, encara que estiga a cent metres, apreten a córrer com criminals. Totes dues modalitats que ens descriu l'aficionat crític defineixen molt clarament certs elements de la festa (?), entre el que també es troben aquells que a la punta dels gaiatos o bastons porten un clau, llancen diferents objectes a l'animal (cadires, burilles, llaunes, bidons, sorra als ulls i alguna que altra guitza) o se'n riuen de les variades i dramàtiques patacades que pateix al llarg de la seua exhibició. Què fariem sense bous?

Si la nova secció de San

Abdón manté la regularitat, auguro una nova sèrie d'articles magistrals (de temes n'hi ha per a fer-la molt llarga) amb els quals recordarem, ens en riurem i, sobretot, passarem una estona molt agradable.

Panissola. Jo amb l'Àlex Gozalbo no m'hi vull posar perquè després passen coses estranyes.

Tres pàgines senceres d'esports. No sé si ho havia vist mai. Bé, realment en són dues, perquè la del futbol es podria incloure dins d'una "guia per al viatger deslligat". Vosté no s'ho pensa, senyora Garcia, però algun dia hi haurà una desgràcia per culpa d'eixos i ja veurem si se'n faran responsables.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Imperdonable. No diuen res de l'important acte social que es va viure a un conegut restaurant de la nostra ciutat famós pels ajustats preus dels menús que ofereix a les parelles que volen celebrar el convit a les seues instal·lacions.

Alcalde, regidor de cultura, alguns regidors, il·lustres presentadors i tota la crem de lavecram. Música, art i gastronomia. Només faltaven vostés. Com sempre.

Cartes a la directora

400

DES DEL 18 D'AGOST DE 1995

Hola a tothom,

El Parlament europeu ha començat a editar en català una publicació informativa que, fins aquí, es feia només en les llengües oficials de la Unió Europea. Ara la tenim en l'única llengua no oficial de la Unió: la nostra.

Si us hi subscriuiu, la rebreu gratuïtament. Jo us ho suggeriria perquè és una passa endavant en els reconeixements dels nostres drets. Si fem les coses ben fetes, ens hi adherim i ho fem córrer, segur que superarem el nombre de subscripcions en espanyol. I que no seria guapo, això?

L'adreça és aquesta:

http://www4.europarl.eu.int/press/main/mailling_reg.cfm

Susana Anglés i Querol

400 Veus

Alguns ho dubtaven, nosaltres, no!!!

Sr. Director,

En primer lloc, donar l'enhorabona a la seva publicació per l'intens treball fet durant l'estiu, quan més calor hem passat i la varietat d'anècdotes i notícies que hem pogut viure en aquest temps. He passat un llarg mes a Irlanda, i m'he adonat que com aquí no s'hi viu a cap lloc. Donar l'enhorabona també a la comissió de festes per la tasca realitzada al programa de festes, especialment la gratuïtat dels concerts, que han tingut èxit desbordant i que donen per pensar per a l'any vinent. Felicitar també a tots els serveis de neteja, seguretat i sanitaris que han fet possible el millor d'aquestes festes; és clar que hi ha coses millorables però només amb un continu esforç, se'n pot tirar endavant.

Però per a lo poc que he anat a la platja del MORRONGO, no sembla que haja canviat molt el tema respecte a l'estiu passat, i el passotisme del nou equip de govern sembla evident quan hem de fer una valoració global del seu status.

A hores d'ara, no es comprén per què van haver tants desperfectes i la raó per la qual no es van subsanar amb celeritat, si més no, amb una mica de seriositat. Perquè ja que només tenim una platgeta, a veure si la cuidem que té Bandera

Blava ! I del nou centre comercial, sembla ser que es va solucionar una mica el tema dels desviaments a la nacional, però, una vegada més, torno a recalcar que no són correctes-i tenint en compte que s'està utilitzant un pas soterrani de l'era de PALAU-on gairebé pot passar un turisme-. Esperem que no s'inunde, perquè tal com es preveu la gota freda, i vist que ja va haver alguns imprevistos amb les primeres pluges de finals d'estiu, no semblen bones les previsiones. No sóc enginyer ni expert en l'assumpte, però crec que s'ha de fer un desviament a nivell inferior més gran on puguen circular 2 turismes-1 per sentit-, i no pertorbar el trànsit a la ja tan perillosa n340. Perquè el centre per se està bé, i és una via d'escapament a la poca oferta lúdica que tenia la població.

El que m'agradaria saber també és que es farà amb la part que no s'ha edificat, on són les piscines i les pistes de tennis i frontennis; ahí no es podria fer una zona verda?

Ja que tenim pocs parc- no cap- no es pot pensar una zona per, fins i tot anar passejant fins al centre comercial? Perquè sembla difícil fer un altre carril a la nacional; no és recomanable mentre no es llibere la circulació a la A7, cosa que

no serà factible amb aquest govern autonòmic i local que tenim.

No cal donar més voltes tampoc al trànsit ferroviari-i tampoc em valen les cartes al director anònimes en contra dels escrits-perquè seguim igual i sembla que no tindrem més per temps; de tant en tant, caldrà recordar-ho perquè no es cregui que s'ha de deixar l'assumpte tal com està; però la gent anònima tampoc ha donat cap punt de vista al respecte: quan el donin ja parlarem.

També he vist que els carrers estan prou nets, o almenys els serveis de neteja fan les seves tasques-una altra cosa és que no respectem la via pública llançant tot tipus de coses al terra. I cal seguir emfasitzant el tema del reciclatge: ara que disposem de contenidors i de planta de reciclatge, fem-ne ús com cal i que el buidat també s'adeque a les circumstàncies. Pel que fa a la creació de la nova EOI-ESCOLA OFICIAL D'IDIOMES- i com a professor de llengües que en sóc, crec que és una bona iniciativa. Seguim l'exemple d'altres poblacions en polítiques d'educació, d'urbanisme, i no ens deixem portar per la demagògia. **J.J. Salán**

CULTURAL
ASSOCIACIÓ LA FERAM
BENICARLÓ

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
FRANCESC DEL CASTILLO, TONYO
FIBLA, JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors
JOSEP BARRA
VICENT BORRERO
NOEMÍ OMBRES
RAMON PARÍS,
TAUS i GREGORI
Fotografies
i JOAN OMBRES

Editorial

Vells problemes

Un any més comença un nou curs escolar amb els problemes de sempre. Que les nostres escoles vegem sistemàticament trencades les ràtios d'alumnes que estableix la llei és una norma habitual. L'administració mira cap a un altre costat, com si la cosa no anara amb ells. I sí que hi va, sí. L'administració ha de donar explicacions i solucions. Qui ha permès que, per exemple, al Francesc Catalán hi haja en algunes

classes més alumnes per aula que els que permet la llei? Qui ha tingut la deixadesa de tolerar que al Ródenas haguera de començar el curs amb la brigada d'obres de l'ajuntament treballant-hi, amb les conseqüents molèsties per a alumnes i professors? Qui va ser el cervell pensant que va permetre que es tancara el col·legi Jaume I, amb la falta que fa ara?

Benicarló necessita moltes coses elementals.

Sense anar més lluny, les infraestructures sanitàries i educatives són insuficients. Benicarló necessita amb urgència una nova escola, un nou col·legi que permeta solucionar definitivament aquestes velles dificultats. I no pseudosolucions per anar sortint del pas.

Els problemes ens estan desbordant any sí, any també. Però no passa res, el tòpic folclòric de "Espanya va bien" ha esdevingut una consigna, una veritat

absoluta i inqüestionable i ningú gosa aixecar la veu contra els responsables de tant de desgavell. Els pares majoritàriament callen, a molts sembla que només els importe que els seus fills estiguen unes quantes hores al dia aparcats.

El professorat protesta entre dents i de tant en tant fa alguna vaga que sol estar mal vista per una gran part de la societat... I així ens va.

CARXOFA: una carxofa del més de gener tendra i sucosa per la nova Associació de Premsa de Benicarló a la que li augurem un llarg camí i molta faena profitosa a fer. De ben segur que compartir experiències i treballs serà profitós per a una millor informació dels benicarlandos i del pobles veïns.

PANISSOLA: un panissola més gran que el piano que van beneir l'altre dia per al nostre alcalde, Jaime Mundo. Passaran els cent dies de cortesia i encara no ens haurà dut res de València. Per a què volem un diputat a Corts si no ens serveix de res? De cap dels fems... (sense comentaris).

Anem de soparet

Com tots sabem, sopar sempre és una bona excusa per reunir-se. Així quedà confirmat al sopar que La Veu va celebrar fa un parell de setmanes. De fet, com

veieu, no va fer falta esperar a l'edició del número 400. Hi assistí gairebé tot el consell de redacció i bona part dels col·laboradors habituals.

El lloc triat per l'esdeveniment fou un bar de la nostra població conegut per les seues saboroses fideuades, pels suquets de peix que les acompanyen i per la brisa marina de la terrassa que, per aquestes dates, ja

comença a ser més fresca... i no donaré més pistes.

I així, sopant sopant, de conversa en conversa i sense adonar-nos-en van arribar les postres i els licors. Com a dada important, cal remarcar que es va acordar augmentar el número de sopars de La Veu a celebrar al cap de l'any.

SUSANNA ANGLÉS,
BERÀ, PERE BAUSA,
AS, XAVIER BURRIEL,
S, CARLES LLUCH,
OLGA LLUCH, JOSEP V.
EGORIO SEGARRA
s/ LLUISA GARCIA
CARLES ADELL

Administració, subscripcions i publicitat/
964.82.84.68

Disseny/ © COPISTÈRIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS- 242-95

Imprimeix/ GRÈVOL.

PASSATGE SANT BLAI N. 2

LA VEU respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. LA VEU es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

La Via de la Plata

Etapa 33

Castro - Lalín - Laxe - Ponte - Taboada -
Trasfontao - Silleda - Chapa - Bandeira

TEXT: tonyofibla

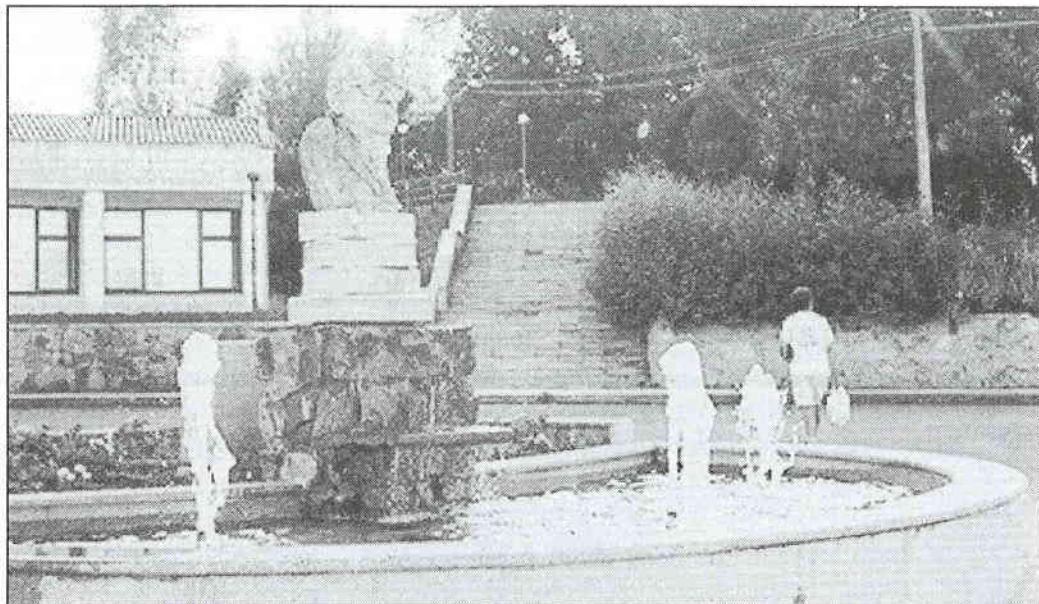
Quan sortim al carrer per començar a caminar no es veu res i està plovent. On hem d'anar amb aquest temps? Tornem a anar-nos-en al llit i ja sortirem quan el dia comence a clarejar. Si sortim ara no veurem ni fletxes, ni pedres, ni tolls. A dormir!

Passades les set, ja es comença a veure alguna cosa i sortim. Avui tenim un bon grapat de quilòmetres, més de trenta.

Primer intentem seguir el camí però com continua plovent, i si anem per camí acabarem de fang fins al coll, decidim anar per la carretera. Quan anem per la carretera portem un bon pas: a més de 6 Km/h ja que un quilòmetre ens costa 9 minuts i alguns segons.

Quan apleguem a Lalín, poble gran i important parem a esmorzar. Més o menys ja estem a la meitat de l'etapa. La pluja no ha parat ni un moment des de que hem sortit. Anem xopets.

Després de menjar seguim per carretera i continua la pluja. Vicent pensa aplegar a Bandeira abans de les dues de la tarde però ja ho veurem, no crec que siga possible. Deixem la carretera per a passar pel pont romà de la Taboada. En realitat el pont és medieval, però de totes maneres és magnífic.

De seguida estem a Silleda i anem a preguntar a Protecció Civil per l'alberg. Ens diuen que al pavelló d'esports de Bandeira. Jo ja no camino tan bé com aquest matí, li hem pegat massa fort i ara em fa un poc de mal la cama esquerra.

Ara Vicent va davant. Té

"Quan anem per la carretera portem un bon pas: a més de 6 Km/h ja que un quilòmetre ens costa 9 minuts i alguns segons"

ganes d'aplegar prompte. A tres quarts de tres estem a Bandeira.

Anem a dinar a casa Victorino i ens veuen la cara. A les 4 anem a buscar les claus del poli a la casa de la cultura i ens instal·lem al poliesportiu. Ens dutxem i fem la bugada, acaba d'eixir el sol, s'eixugarà tot i ho tindrem a punt per demà. Quan ens disposem a fer la migdiada es presenten uns joves a jugar a bàsquet. Ja no dormirem.

Peguem una volta pel poble i comprem per sopar. Quan tornem cap a l'alberg, sobre les nou, veiem que apleguen les pelegrines que vam veure ahir. Estan completament desfetes. Han sortit a les 7:30 del matí i apleguen ara. Tretze hore i mitja. No són monges. Són d'Ourense i fan Ourense - Santiago, 103 km. el nuvi d'una, fa d'intendència.

Després de descansar

un poc es posen a curar-se els peus. Porten uns peus que fan temor, completament en carn viva, sobretot la més jove, que és una nineta de porcellana. Demà, les pelegrines volen alçar-se a les cinc del matí per a estar a Santiago a la una. Ja veurem que faran pobretes.

Són bona gent, però gallecs. Lents per a tot, per a curar-se, per a sopar, per a gitar-se, per a tot...

Com les sabatilles estan xopes les hem hagut que deixar al sol i al agarrar-les veig que se m'estan desenganxant. Me'n vaig corrents, abans de que tanquen, a comprar loctite a veure si hi ha remei. Encara em queden uns dies de camí i voldria acabar amb les mateixes espartenyas.

Cloenda de la 4a bienal de pintura

TEXT: noemí oms

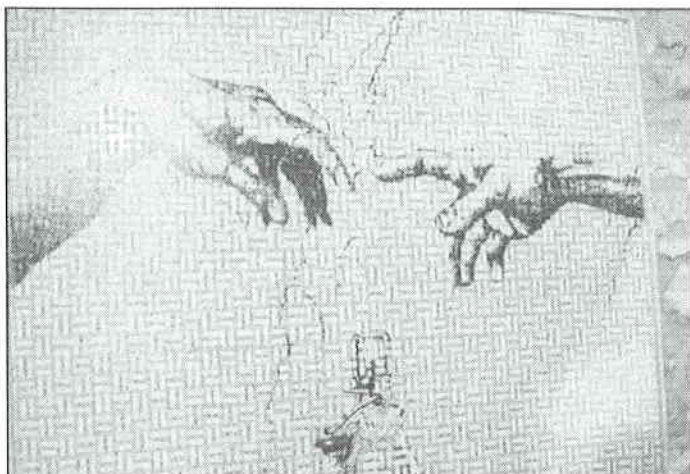
Aquest diumenge es clausura una altra mostra, en aquest cas la que hi ha exposada al públic al museu arqueològic de Benicarló, corresponent a la quarta mostra bienal del guanyador del trentauné premi de pintura ciutat de Benicarló.

Es tracta de la del pintor de l'Alcúdia Ximo Barbarroja. Dividida en dos espais i amb dos noms diferents Paisatges i *Agítese antes de usar*, Barbarroja analitza a través de la pintura el paisatge un àmbit al que recorren molts pintors i que ell representa com una naturalesa domesticada en ocas-

sions mentre que en altres es més feréstega en el cas de la primera. Mentre que per *agítese antes de usar*, l'artista es fixa en un aspecte més quotidià de la vida rutinaria.

MOSTRA D'ICONES

Diumenge es va tancar la mostra d'icones que organitzava la congregació de les monges trinitàries de clausura de Càlig. Després de l'èxit obtingut l'any passat amb aquesta mostra, les religioses han tornat a provar sort enguany amb un gran balanç de visites, però sobretot de vendes, i es que en aquesta segona experiència s'han posat

alguns dels gravats a la venda.

D'altra banda, entre els objectes que es mostraven hi havia unes llums fetes d'ous d'estrussos.

Aquesta es una altra de les vies que encara que

molt puntual han trobat les monges de la trinitat per obtindre recursos, ja que una altra de les activitats que desenvolupen es la d'embolicar llepolies per a una empresa de Paterna.

La Guillotina per Robespirre

Altres raons

Tinc raons per pensar que a més d'un no li agrada que la meua guillotina estiga tan esmolada. Jo crec que més val així, amb mosses el tall pot fer massa mal i esquitxar algú del públic. I no està en el meu ànim tacar ningú. Doncs, ara a la feina.

Com ha quedat definit, després de la compra per una empresa del moble, de la majoria del terreny industrial que ens quedava, el mapa industrial de la nostra ciutat? Com beneficia, o no, la indústria local? Amb aquestes dues preguntes podem entrar en matèria.

Després d'haver vist els comentaris dels polítics de torn justificant les seues

postures, és evident que hi ha dues visions de la qüestió. Una, a la qual donen suport el PP i el BLOC, benefici privat, i l'altra la del PSOE, benefici públic. De vegades podrien ser compatibles, en aquest cas, difícil.

Com ha pogut comprar la majoria de terrenys de la tercera fase del polígon industrial, públic, una empresa, sense que l'ajuntament se n'assabente? Com és possible, allí mateix, començar a edificar naus industrials que ocupen uns 20.000 m2 de superfície, segons va indicar el portaveu del PSOE, sense llicència? Això sí que és fer la "vista grossa". Sincerament, penso que

el portaveu del PSOE, Escuder, va ficar el dit a la nafra, en titllar la qüestió d'aconsellament ... personal. Sembla curiós que el PP no sapigués res de totes aquestes martingales i, clar, òbviament sembla lògic, que defensés en el Ple la postura de l'empresa que havia comprat els terrenys, interès per interès. Com és una empresa de Benicarló que vol ampliar-se, val tot. Qui no té vergonya, no la tindrà mai!

El que em sorprén, encara que no massa, és la postura de seguidisme del BLOC amb les tesis del PP. L'argumentació de Guzman, dient que no es pot fer una expropiació

dels terrenys adquirits per aquesta empresa, perquè l'ajuntament va fer una mala gestió l'anterior legislatura, no té desperdici, cau pel seu propi pes. Per aquesta raó no se podrien corregir mai les coses que se fan malament. Quin fari-seisme més subliminal.

Què han perdut el poc criteri que els quedava (ara que tant han dit que podien decidir, ja m'agradaria saber el que), per a corregir, almenys, alguns dels abusos que va imposar la majoria absoluta del PP l'anterior legislatura? Qui els hi té agafats a qui, em pregunto?

Veure'm!

MÚSICA CLÀSSICA AL CASTELL DE PENÍSCOLA

TEXT: olga lluch

Dilluns 15 s'enceta el XIX Cicle de Concerts de Música Clàssica. En aquest primer concert que, com la resta, començarà a les 20.30 h, s'oferirà un recital de violí i piano a càrrec de Vittorio Cacciatori i Elena Laguzzi. S'interpretaran les següents obres: "La Follia" de Corelli, "Havanaise", de Saint-Saëns, "Romanza" en Fa M de Beethoven i "Romanza Andaluza" i "Zingaresca" ambdues de Pablo Sarasate. Com es pot apreciar, el repertori és

molt variat ja que inclou autors d'èpoques i nacionalitats diferents.

Dimarts 16, l'Orquestra de Cambra d'Engelberg (Suïssa) sota la direcció de Vittorio Cacciatori interpretarà tres concerts de J.S. Bach: "Concert per a piano en re m B.W.V. 1052", en el qual actuarà con a solista Elena Laguzzi, "Concert per a dos violins en re m B.W.V. 1043", amb els solistes Ettore Begnis i Francesco Carmignan, i per últim el "Concert per a violí en la m B.W.V. 1041", amb Emilio Eria com a solista.

Dijous 18, l'Orquestra de

Cambra d'Engelberg en aquesta ocasió sota la direcció de Daniele Maliverno interpretarà "Concerto grosso en Re M Op.6 n.1" de Corelli, "Concerto Grosso en re m Op.6 n.4" de Händel, "Langsamer Satz" de Webern i "Antiche Arie e Danze per Liuto, suite n. 3" de Respighi.

Divendres 19, a les 22.00h (!), novament l'Orquestra de Cambra d'Engelberg sota la direcció de Vittorio Cacciatori interpretarà obres de Vivaldi. En la primera part s'oferirà "La Notte", concert per a flauta

en sol m i "Il Cardellino", concert per a flauta en Re M, on actuarà la solista local Raquel Bayarri. En la segona part, "Concerto grosso en re m per a cordes" i el "Piccolo concerto en re m per a cordes".

Diumenge 21 a les 12.00h a l'Església Parroquial "Nuestra Señora del Perpetuo Socorro", i per a tancar aquesta primera setmana, l'Agrupació Coral "Tremenda Cantata" sota la direcció de Carlos Casólliva interpretarà la "Misa en re m i pregària del pescador".

La casa rectoral està d'obres

TEXT: noemí oms

L'abadia i casa rectoral situades en l'edifici de l'Església San Bertomeu de Benicarló estan veient aquests dies com canvia la seva fisonomia, sobretot la interior. Amb aquests treballs es busca donar major utilitat a l'ampli espai que té l'edifici. En aquest sentit, s'està escometent una remodelació que es concretarà en tres noves plantes. La planta baixa amb més

de 70 metres quadrats farà les funcions de saló parroquial mentre que la primera planta es destinarà a sales de catequesi i reunions parroquials. L'altra planta, servirà d'habitatge als dos sacerdots que actualment serveixen en la parròquia. Segons el rector de l'Església, Mossen Vicent, les obres s'han realitzat per "necessitat i comoditat" ja que l'edifici no havia estat restaurat des de 1943, pel que "han passat molts anys i s'havia deteriorat molt".

Amb aquestes obres se solucionaran alguns problemes que existien com són

l'excés d'escales i la dolenta distribució.

ESTELLER IMPORT

Entrada taller: Pg. Febrer Soriano

Exposició: Avda. Magallanes, 1

Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142

Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

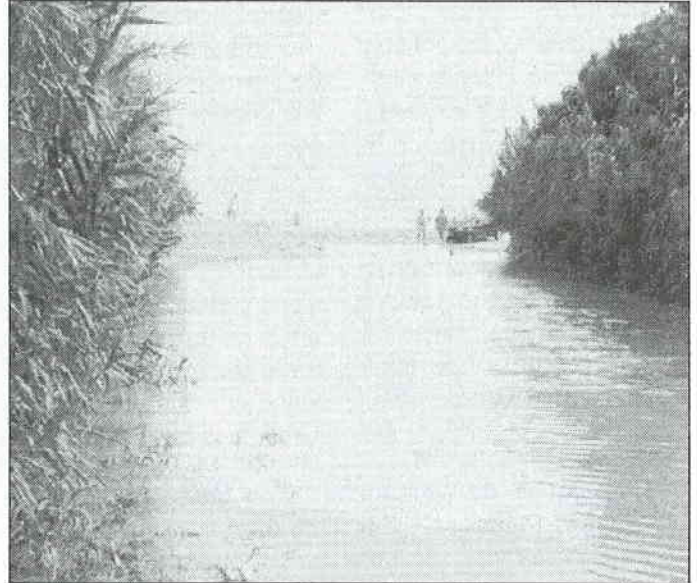

La pluja provocà inundacions en baixos i talls en les carreteres

TEXT: noemioms

Carreteres tallades, baixos inundats i desperfectes en algunes construccions van ser els efectes més comuns derivats de les fortes pluges que van esdevenir durant la matinada del dissabte. L'aiguat, enregistrat sobre les 6:00 del dissabte a gairebé tota la comarca del Baix Maestrat va provocar el tall de la carretera CV-140, vial que uneix les poblacions de Benicarló i Peníscola, entre els quilòmetres 1 i 5, durant tota la nit, encara que l'enllaç va quedar restablert a partir de les 10:00 del matí. Les pluges també van provocar talls a Benicarló com l'habitual de la zona del barranquet, i el camí de Sant Gregori. Altres vials en els que

es van detectar problemes van ser el passeig de la Marxica i el camí de la Fossa del Pastor a la partida Surrac. Per altre costat, el vent i la pluja també van deixar sentir els seus efectes en el recinte del centre comercial costa de Azahar, on el més espectacular van ser les conseqüències en un dels establiments, de caràcter esportiu, que no va poder obrir al públic el dissabte a conseqüència de la tempesta. L'aparador folrat de paper impedia veure als transeünts com havia quedat el sòl, completament inundat i amb nombroses caixes de sabates i sabatilles sobre el pis, mentre que al fons el sostre estava completament enderrocat. També espectaculars van ser les repercussions de la

pluja en la platja del Morrongo que encara no ha recuperat la bandera blava. Una vegada més, aquesta zona va tornar a exhibir un aspecte no massa atractiu i és que amb la pluja, van

arribar a través de les clauveres nombroses restes de tovalloles, preservatius i tampons.

Concert extraordinari de 'Disney' de la Coral Petiquillo

La Coral Petiquillo, organitza per al dissabte 20 i diumenge 21 un gran espectacle on es realitzarà un concert extraordinari amb temàtica de 'Disney'. Al repertori s'inclouen cançons de fins a quatre pel·lícules: "El Rey León", "La Sirenita", "La

Bella y la Bestia" i "Mary Poppins". L'apartat musical ha estat dut per Sònia Ferrer i Clara Ruiz, directores de la Coral Petiquillo, mentre que el treball escènic és obra de Rafa Sánchez, que ha col·laborat desinteressadament. Al concert participaran xiquets i xiquetes de 6 a 14 anys. Es realitzaran dues funcions a l'Auditori

de Benicarló. La primera serà el dissabte 20 a les 20 hores i la segona un dia més tard, el diumenge 21, també a les 20 hores. Els membres de la Coral Petiquillo han treballat amb molta il·lusió per a que aquest concert extraordinari amb temàtica de 'Disney' siga tot un èxit.

Bon nivell d'ocupació a l'agost

TEXT: noemioms

Segons dades facilitades per l'Oficina d'informació i turisme de Benicarló, l'ocupació turística durant el mes d'agost ha superat el 95%. D'aquesta manera,

l'oficina central ha rebut una mitjana de 167 persones per dia, mentre que en les seues dependències al Morrongo s'han registrat un total de 38 consultes al dia. Quant a l'ocupació, els hotels de tres estrelles han

assolit un 96% mentre que els de 2 estrelles han registrat una ocupació del 85%. D'altra banda, segons dades facilitades pel camping alegria del Mar l'ocupació en aquestes instal·lacions ha estat del

83%.

En el total d'aquestes dades cal destacar que el 38% dels consultants eren de procedència nacional, mentre que la resta eren turisme internacional.

CONEGA ELS POBLES DELS RIVALS DEL BENICARLO (i 2)

TEXT: rodolfo **serrano**
paco **delcastillo**

Catí (866 h.). Es pot anar a la Font de l'Avellà, comprar torróns de Blasco i dinar al Prigó. Si això ja ho ha fet massa vegades, quede's a casa que li sortirà més barat. Malgrat les conegudes bondats de l'aigua catinenca, no tots els seus habitants tenen la mateixa debilitat pel líquid element i per això segons Gomis, "*a Catí, els no que beuen aigua, beuen vi*".

Les Coves de Vinromà (1783 h.). Pintoresc poble entre la Salzedella i Vilanova d'Alcolea. Es pot visitar el famós museu de morters, de veritat. No se li passe pel pensament fer cap referència als radis del cèlebre miracle, es posen com a bous. En aquest terme, salpebrat de masos per tot arreu, hi ha de tot, des de les coses més modernes a les més antigues, per això que és famosa la dita que "*a les Coves, les que no són velles, són noves*". Vaja poca lliga.

Rossell (1230 h.). És molt coneguda l'activitat avícola d'aquesta població, i les gallines tenen fama de ser molt ponedores; per això diuen que "*a Rossell, a cada ou tenen un rovell*". La bellesa més important de Rossell està en l'interior dels seus habitants, per

tant també pot sortir després de dinar.

Sant Mateu (1823 h.). Capital històrica del Maestrat amb tradicionals ínfulas de cosmopolitisme. Que no li la peguen; fa anys que no cullen raïm i el conegut vi de Sant Mateu és de dubtós origen. Dine on vulga, però de tornar, si no vol que la família al complet li canvie la pesseta i li embrute el bonic entapissat del cotxe, torne per La Jana i s'estalviarà un munt de revoltes. Compte perquè segons Gomis "*a Sant Mateu el que no és borratxo és perquè no beu*".

Torreblanca (4834 h.). Tot el que és digne de visitar d'aquesta ciutat es pot vore sense baixar del cotxe mentre es passa per la general. Si de cas ja se sap que la principal indústria torreblanquina són els restaurants de carretera. Val la pena que hi vaja a dinar perquè en alguns establiments els menús són molt econòmics i abundants i en altres l'edifici sol estar acompanyat d'un annex ple de llumetes roges a la façana on pot acabar de fer bé la digestió. És recomanable que si es decanta per algun d'aquests darrers restaurants no es duga la dona ni ningú de la família. Segons Gomis els gaspatxers no es queden endarrerits a l'hora de parlar dels seus veïns, als quals acusen de desca-

rament escatològic: "*els de Torreblanca, quan es tiren un pet, alcen l'anca*".

Vilafranca (2586 h.). Són famoses les mantas de llana vilafranquines. Aquesta llana s'obté d'una abundant cabana ovina; per tal de combinar posteriorment el color de les peces de vestir, els pastors es crien ovelles de dos colors i per això, segons Gomis, "*a Vilafranca, els que no la tenen negra, la tenen blanca*". Si l'economia li ho permet pot allargar-se fins l'Anglesola o Cantavella, deixar-se dur a l'hora dels àpats i que li peguen una clavada i, si encara li queden diners i humor, comprar-se un pernil.

Vila-real (42320 h.). El rival és el Villarreal C, cinqué o sisé equip de la població. Un poble que ha rebut les visites del príncep Carles d'Anglaterra, de la senyora aquella del carrete filipino i darrerament de Becan (el jugador del Madrid) alguna cosa deu tindre. Però es comprén que la cosa la té a les butxaques del personal. Singular el paratge de la Mare de Déu de Gràcia (hi pot dinar si no hi ha cap casament o cap comunió) i pintorescos els arcs medievals de la plaça Major i la celebèrrima Torre Motxa. Gomis apunta un bon grapat de dites del pobles del costat en què indefectible-

ment "Vila-real" rima amb "*pardal*". No cal fer cap comentari al respecte.

Xert (888 h.). La visita que més impressiona el viatger és la que es fa a les Bodegas Segarra, el Brandy del Maestrazgo; es recomana anar-hi amb la butxaca ben plena. Ja no està de moda dinar a La Serafina; només són vint minuts de viatge i no cal dir que pot sortir dinat de casa. Des del camp de futbol es pot contemplar una preciosa panoràmica del cementiri local. La llegenda urbana innumerable: un xertolí, cofoi del seu origen i amb la llegenda "*Per Xert passa després*" enganxada al vidre del darrera del seu automòbil, va anar a Càlig i es va deixar una finestreta del vehicle oberta; un calijó que passava allà li va furta una bossa de madalenes que s'havia deixat a la vista i li va completar la llegenda amb el conegut "*... i per Càlig no t'ancantos*".

Expressament no he fet cap comentari ni de Castelló (San Pedro) ni d'Els Ivarsos; la visita no resulta recomanable a cap de les dues poblacions; ni per vore el futbol. I això és tot. Diumenge ja comença la lliga i ens visita l'Alcalà, dirigit des de la banqueta per l'incombustible i impresentable Rafa Barberà.

BASQUET Aquest cap de setmana arriba la cinquena edició del Torneig Nacional Junior Ciutat de Benicarló. Els equips participants són el Pamesa València, el FC Barcelona, el DKV Joventut de Badalona i el Reial Madrid, que torna a Benicarló després d'un any allunyat del torneig. Enguany l'oferta es

completa, pel mateix preu, amb un partit amistós entre els filials del Pamesa València i el DKV Joventut de Badalona, tots dos de la Lliga EBA. Comptarem amb la presència de Rudy Ventura, considerat el millor jugador d'Espanya de la seua generació i el successor de Pau Gasol. Els horaris seran els següents: Dissabte 13, a les 17 hores, presen-

tació. 17:30 hores, semifinal: **Pamesa València - DKV Joventut**. 19.30 hores, semifinal: **FC Barcelona - Reial Madrid**. Diumenge 14 a les 10:30 hores, tercer i quart lloc i a les 12 hores, Gran final. 13:30 hores Lliurament de premis. 17 hores, Partit de Lliga EBA: **Pamesa València - DKV Joventut**

Pamesa València, 93 - Ricoh Manresa, 91

TEXT: redacció

El Pamesa València va superar al Ricoh Manresa per 93 a 91 en el Partit Amistós ACB celebrat a Benicarló. Un triple errat per Juan Alberto Espil a la darrera jugada del partit ha evitat el triomf de l'equip català. Els parcials (Pamesa-Manresa) del primer temps van ser 20-21, el segon 28-22, el tercer 18-29 i el quart 27-19, que va decantar el resultat en favor del Pamesa València.

L'assistència d'espectadors, molts d'ells de les comarques del sud de

Catalunya, s'ha apropat a les 1.000 persones.

El millor jugador del partit ha estat Antoine Rigau-deau (Pamesa València), que ha finalitzat amb 29 punts i 27 de valoració ACB. El màxim encistellador del Ricoh Manresa ha estat Jesús Cilla (14 punts).

Personalitats: Juan Roig (president del Pamesa), Lluís Muñoz (director general del Pamesa), Josep Vives (president del Ricoh Manresa), Jaime Mundo (alcalde de Benicarló) i Marcos Marzal (regidor d'Esports de Benicarló).

Fins a cinc càmeres de televisió han gravat el partit, entre elles les de Canal 9 i les d'un equip de producció de la Lliga ACB. A més, la agència de notícies

EFE ha enviat un resum del partit als mitjans de comunicació de tot l'Estat.

Foto: Vicent Ferrer

LES GÚBIES DEL REGATXOL

TEXT: c.e.xiruca

Fins a 50 excursionistes ens ajuntàrem el 27 de juliol a les set del matí per anar a fer una visita al santuari de la natura que és el Salt del Cabrit, al riu Ulldemó.

Només arribar a Beseit esmorzàrem a la terrassa d'un bar i tot seguit, una dotzena de cotxes marxàrem per la pista que condueix a Cova Cinto des d'on continuàrem a peu.

Vam aconsellar d'anar en compte amb l'aigua i les esllavissades o relliscades, cosa que durà el que tardàrem a travessar el riu, és a dir, no res.

L'aigua no semblava molt freda i com si d'ànecs es tractés, tots riu amunt. Passàrem per l'Ullal de la Figuerassa on segurament brollava l'aigua més fresca de totes i on el riu comença a tancar-se, for-

mant veritables piscines fluvials i al tercer toll deixàrem les motxilles amb el dinar.

Oscar unflà la barca, tot escoltant com Jose li feia mofa, la gent continuava marxant riu amunt fins les gúbies del Regatxol del riu Ulldemó on s'esperarien que ficàrem una corda per poder creuar la primera gúbia, d'uns 5 o 6 metres de fondària.

Mentre, Oscar, Bartomeu i els xiquets anàvem amb la barca i quan arribàrem ja havien creuat quasi tots, tots menys una desena que no hi volien i, Jose, que no sap nadar. El xantatge estava servit, si ell volia vore el Salt del Cabrit havia de dur la barca de tornada, i clar, així va ser.

L'aigua, dintre de les gúbies, ja feia més respecte, era molt freda i et treia els colors de seguida però malgrat tot, el Salt del

Cabrit s'ho mereixia.

Ens férem un retrat i cap avall, a buscar el dinar i després, mentre descansàvem li déiem a Willie que era més gran el bocata de pernil que ell.

Ja més tard reculàrem

fins els cotxes on obrírem uns bons melons de moro que ens refrescarien a tots una mica i vam donar per acabada aquesta curta eixida a la muntanya.

EL CÒMIC/ per Xavi Burriel

Un nou col·legi

Tenim a la venda els llibres de text:
Còl·legis públics i centres d'ESO i Batxiller

COPISTERIA
LLIBRERIA
PAPERERIA

CÒPIES COLOR

B/N I PLÀNOLS

GRÈVOL

Sant Blai, 2 -Tel.: 964 475698
12580 BENICARLÓ